

GEEF GELOOF EEN STEM

FEB
'18

CHRISTEN UNIE

MAGAZINE

Hoopvolle verhalen vertellen

Gert-Jan Segers in gesprek met predikant Gert Hutten

Fotoverslag
Bewindlieden
in actie

Jaco Klamer
Fotojournalist ontmoet
christenen wereldwijd

Waardevol
Inspirerende verhalen over
waardevolle mensen

Waardevol^o

Belofte maakt schuld

Het afgelopen jaar heeft meer dan 2200 keer iemand ergens in Nederland besloten om lid te worden van de ChristenUnie! Zo bijzonder!

Juist in een jaar dat voor ons soms zo ontzettend spannend was, zijn wij meer dan 2200 keer bemoedigd door iemand die zich aan onze missie verbond. En daarmee zijn we over de magische grens van 25.000 leden gekomen! Ik kan niet genoeg benadrukken hoe hartverwarmend deze steun en betrokkenheid is. Het lidmaatschap is een steun in onze rug en het is het gedeelde verlangen om samen Christus' getuigen te zijn op het marktplein van ons land. Het maakt het ook heel praktisch mogelijk dat wij in ons politieke werk in Den Haag en al die andere steden en dorpen ondersteund worden, zodat we daar ook echt het verschil kunnen maken.

Regelmatig is het lidmaatschap ook de opstap naar meer betrokkenheid bij onze inzet om geloof een stem te geven. Zo kreeg ik vorige week een mail van Peter, een oude bekende van me uit de gemeente Teylingen. Hij had me ooit verteld te overwegen om lokaal onze fractie te gaan ondersteunen. Nu was het dan zover. De verkiezingen komen eraan en Peter staat op de lijst en is beschikbaar als duo-raadslid. Ook deze betrokkenheid is hartverwarmend. Niet omdat de ChristenUnie een doel

in zichzelf is, maar omdat we met die duizenden kandidaten voor de gemeenteraden, met nu meer dan 25.000 leden en met honderdduizenden kiezers hopen dat we Gods intense liefde voor mensen handen en voeten kunnen geven. Omdat we zo waardevol kunnen zijn voor de mensen om ons heen.

Peter schreef er in zijn mail aan mij ook nog iets bij. Ik had hem namelijk ooit beloofd dat, als hij actief zou worden voor de lokale ChristenUnie, ik dan langs zou komen. Nu is Teylingen niet de enige gemeente met dat verzoek, ik ga in alle delen van het land weer met heel veel plezier helpen bij de lokale campagne. Maar deze specifieke belofte maakte schuld. Dus vroeger of later: Teylingen, here I come! Omdat Peter, net als jullie en ik, van waarde wil zijn en geloof een stem wil geven.

GERT-JAN SEGERS
Voorzitter
Tweede Kamerfractie
ChristenUnie

@gertjansegers

TIP! VOLG GERT-JAN SEGERS OP
FACEBOOK.COM/GERTJANSEGERSCU

Wilt u maandelijks een update ontvangen van Gert-Jan Segers met het belangrijkste nieuws van de ChristenUnie?

Meld u dan aan voor zijn nieuwsbrief op christenunie.nl/nieuwsbrief

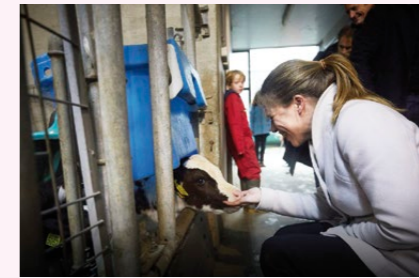
ChristenUnie
Geef geloof een stem

Inhoud

ChristenUnie magazine - Uitgave 12 Jaargang 2018

10. Segers in gesprek met Gert Hutten

12. Bewindslieden op werkbezoek

14. Interview Jaco Klamer

28. Dubbelinterview Paul en Fred Blokhuis

24. Infographic GR verkiezingen

26. 3 vragen aan 3 lijsttrekkers

En verder o.a.:

- 2. Voorwoord
- 4. Update uit Den Haag
- 10. Waardevol: Jeordie v.d. Vliet
- 18. Fotocollage Kandidaten
- 21. Update uit Brussel
- 22. Waardevol: Simone Kennedy

- 32. Waardevol: Helma Solie
- 35. Colofon en agenda

DE EERSTE WAARDEVOLLE RESULTATEN ALS COALITIEPARTIJ

UPDATE UIT
DEN HAAG

Als coalitiepartij maakt de ChristenUnie ook in deze periode het verschil. Zo werden de afgelopen tijd opnieuw waardevolle resultaten geboekt. Op christenunie.nl/resultaten houden we een overzicht van deze resultaten bij. Hier vindt u een selectie.

Vrijheid en recht

- **Vrijwilligersorganisaties** die met **gevangenen** werken, krijgen extra geld. Geestelijke verzorging bij de politie krijgt meer aandacht en financiële ruimte.
- Er komt extra geld voor **uitstapprogramma's voor prostituees** en voor het voorkomen van echtscheidingen.
- Godsdienstvrijheid wordt een speerpunt van de minister van Buitenlandse zaken: voor **godsdienstvrijheid** wordt extra geld vrijgemaakt vanuit het **mensenrechtenfonds**.
- Het kabinet spant zich extra in om de positie en rechten van **kinderen op Bonaire, Sint-Eustatius en Saba** te verbeteren.
- **Noodhulporganisaties** in de Dutch Relief Alliance (waaronder ZOA, Dorcas, Kerk in Actie en Tear) krijgen 60 miljoen euro voor noodhulp.
- **Geestelijke vorming bij militairen** krijgt meer aandacht.
- Een Kamermeerderheid wil een betere beoordeling van asielverzoeken van **bekeerlingen**.
- Winkels kunnen niet meer verplicht worden om op **zondag open te gaan**, bijvoorbeeld als het winkelcentrum besluit om een koopzondag in te voeren.

Iedereen telt mee

- Er komt een **ouderenwoonakkoord** voor ouderen die samen **zelfstandig willen wonen** en zorg nodig hebben.
- Invoering van 'omscholingsbeurzen' om **werklozen** met weinig perspectief tóch aan een nieuwe baan te helpen.
- Het kabinet trekt jaarlijks 8 miljoen euro extra uit voor de **versterking van de palliatieve zorg**. Het Nationaal Programma Palliatieve Zorg wordt ook na 2020 **voortgezet**.
- Het kabinet komt met een wetsvoorstel om **dodgeboren kinderen** te erkennen.
- De ondersteuning aan **zwerfjongeren** en **daklozen** wordt door dit kabinet verbeterd.
- Er komt extra geld voor het tegengaan van **ondervoeding bij ouderen en diabetes bij kinderen**.
- Meer geld voor aanpak grondoorzaken van migratie door financiering van onderwijs en werk voor **vluchtelingenopvang in de regio**.
- Er komen wettelijke minimumeisen voor websites en mobiele apps van de overheid om de **toegankelijkheid voor mensen met een beperking** te garanderen.

Hoopvolle toekomst

- De eerste stappen zijn gezet voor het **sluiten van kolencentrales**.
- 6 miljoen voor **duurzame, innovatieve scheepsbouw (SDS)** en jaarlijks 5 miljoen voor innovatie in de **visserij**.
- Er komt een grote pilot om de **achteruitgang in weidevogels** te stoppen en ervoor te zorgen dat de aantallen weer toenemen.
- Er komt een **fonds voor jonge boeren** om hen te ondersteunen bij bedrijfsovername of het beginnen van een nieuw, **duurzaam en innovatief** bedrijf.
- De opleidingsmogelijkheden voor **lokale politici**

worden onder de loep genomen.

- De **maatschappelijke diensttijd** voor jongeren start al in 2018.
- Het kabinet heeft ingestemd met een wetsvoorstel dat er toe leidt dat het collegegeld voor het eerste jaar gehalveerd wordt. En voor de (academische) pabo's voor de eerste twee jaar.
- Knelpunten op regionale (snel)wegen worden aangepakt, zoals de **N50** bij Kampen, de **A28** tussen Hoozevee en Zwolle, de **A1/A30** bij Barneveld, de **N59** op Goeree Overflakkee en de **N35** bij Raalte. Onveilige **spoorwegovergangen** worden veilig gemaakt. Er wordt werk gemaakt van de brede sluis bij **Kornwerderzand**.

Wilt u vaker updates? Volg ons dan via:

🌐 www.christenunie.nl 📘 www.facebook.com/christenunie 📧 www.christenunie.nl/nieuwsbrief

*Ik denk soms wekenlang:
geef mij maar een klaaglied'*

Gert Hutten

BEKIJK EEN VIDEO
VAN DEZE REIS OP
[CHRISTENUNIE.NL/KENIA](https://www.christenunie.nl/kenia)

Ze hebben dezelfde hartenklop, Gert-Jan Segers en Gert Hutten, predikant in Arnhem en directeur van Tot Heil des Volks: hoop bieden aan de hopelozen, en dat hoopvolle verhaal dan weer verder vertellen. Beide heren hebben er hun levensmissie van gemaakt. “Ik heb het gevoel dat er op het terrein van prostitutie en mensenhandel een geestelijke strijd gaande is.”

De werkkamer van Gert Hutten kijkt uit over de Amsterdamse grachten, het werkgebied van Tot Heil des Volks. Hij leerde Gert-Jan Segers beter kennen tijdens een Compassion-reis naar Kenia, waar ze samen met andere leiders spraken en lessen deelden over christelijk leiderschap. Gert: “Van Gert-Jan herinner ik me vooral de voorbeelden van hoop die hij ons meegaf. In feite doen wij dat ook. We delen hoopvolle verhalen van prostituees, verslaafden en daklozen.” Wijzend op een groot portret van Jan de Liefde aan de muur: “Toen hij in 1855 Tot Heil des Volks oprichtte, ging ‘ie de sloppenwijken in met in de ene hand een Bijbel en in de

andere een brood. Die twee willen we hier nog steeds bij elkaar houden.”

Gert-Jan: “De ChristenUnie kan niet functioneren zonder een organisatie als Tot Heil. Wij kunnen niet pleiten voor uitstapprogramma’s voor prostituees als er vervolgens geen organisatie is die hen verder helpt.” Gert: “In Arnhem was ik niet alleen dominee in een kerk, ik wilde van Arnhem een mooiere stad maken. Dat streven om iets bij te dragen aan een mooiere wereld verbindt ons.” Gert-Jan haalt Dietrich Bonhoeffer aan, een voorbeeld voor hem. “Hij zei: ›

› ‘Het christelijke leven betekent dat je met God middenin de wereld staat’. Dat is de rode draad in mijn leven, en wereldser dan hier aan de Amsterdamse grachten wordt het niet. De Reveil-beweging die Jan de Liefde voorstond, was een vroomheidsbeweging van gebed, intensieve toewijding aan Christus én naastenliefde. Die gouden combinatie zie ik als de roeping van mijn leven.”

Wordt Tot Heil des Volks als christelijke hulporganisatie serieus genomen?

Gert: “Zeker. Als je Jezus volgt, wordt de kwaliteit van de hulpverlening beter; het geloof geeft heel veel wijsheid en inzicht in hoe je moeilijke problemen moet aanpakken. De Bijbel schrijft over verslavingsproblematiek en gevangenschap, daar leren wij van.”

Je bent ook predikant. Zou Gert-Jan een goede predikant zijn?

Gert: “Ja, zeker. Hij kan goed preken. Zijn lezing tijdens onze kerstviering heeft ons heel erg geraakt. Hij liet zien wat de ontmoeting met een Ghanese prostituee met hem had gedaan.”
Gert-Jan: “Ik heb geleerd: wees gevoelig voor wat je raakt, het zou weleens iets kunnen zijn wat God jou als opdracht geeft.”

Gert, wanneer werd jij voor het laatst geraakt door onrecht?

Gert: “Ik ben een optimistisch figuur, maar sinds ik hier in Amsterdam werk, denk ik soms wekenlang op zondagmorgen: geef mij nu maar een klaaglied. Zoveel gebrokenheid, schrijnende verhalen. Onlangs heeft de zedenpolitie een nieuwbouwhuis in Lelystad ontmanteld waar drie prostituees maandenlang vastzaten. Zij werden bij ons gebracht. Als je hoort waar die vrouwen doorheen moesten, dat is ver-schrik-ke-lijk zwaar. Op de Wallen ervaar je de duisternis het sterkst. Onze medewerkers vinden het een

heel zware plek om te werken, alsof een deken je bedekt. En daar maakt Amsterdam dan een attractie van.”

Gert-Jan knikt begrijpend. “Toen wij onderhandelden over het regeerakkoord kwam het onderwerp mensenhandel en prostitutie aan bod. Er werd gezegd: ‘Laat dat een vrije keus zijn’. ‘Nee’, zei ik, ‘nee! Dit onderwerp is één van de redenen dat ik hier zit. Ik wil nu een paragraaf in het akkoord die aantoonst dat we stappen voorwaarts zetten’. Op dat moment moest ik aan die Ghanese prostituee denken. Als al mijn geploeter – waarbij ik soms ook denk: waar begin ik aan? – ertoe leidt dat we geld kunnen vrijmaken dat via jullie op de plek van bestemming komt, dan kunnen we het verschil maken in mensenlevens.”

Omgedraaide waarheid

Hutten gelooft niet dat er zoiets als een ‘papierse visie’ op prostitutie bestaat. Het gaat om concrete levens van vrouwen, benadrukt hij met klem. “Laatst hoorde ik op een bijeenkomst omtrent het sluiten van een tippelzone in Arnhem een voorvechtster van prostituees vertellen hoe geweldig het is om prostituee te zijn. Dan denk ik: doe eens normaal! Wij geloven dat niemand vrijwillig prostituee is, er zitten altijd financiële, geestelijke of gezinsproblemen achter.”
Gert-Jan: “Er gaat altijd iets stuk als je seks en liefde loskoppelt. Het zijn zware woorden, maar ik heb het gevoel dat er op dit terrein een geestelijke strijd gaande is; de waarheid wordt totaal omgedraaid. De realiteit is: vrouwen – soms zestienjarige meisjes! – gaan kapot en wij verkopen dat als ruimdenkendheid en tolerantie. Zo’n term als ‘meisjes van plezier’, wat een eufemisme. Zet ons weg als moraliserend of betuttelend, maar we brengen vrijheid en naastenliefde.”
Gert: “De wal keert het schip, zo langzamerhand. Ondanks de roep om seksuele vrijheid komt er steeds meer aandacht voor de misstanden. Zo maakte Filemon Wesselink een serie over de Wallen.

Het gevecht tegen mensenhandel is de reden dat ik in de politiek ben gegaan.’

In drie interviews waren de prostituees positief – er stond een pooier op de hoek van wie ze anders klappen zouden krijgen. In het vierde interview hoorde Filemon het eerlijke verhaal, wat hem raakte. Laten we de lijn van de #MeToo-discussie – waarbij we afkeuren dat actrices betast worden door regisseurs – doortrekken naar prostituees.”
Gert-Jan, verontwaardigd: “Het zijn altijd mannen die macht uitoefenen over vrouwen. Die filmproducent Harvey Weinstein kon alles kopen, maar had toch een soort dierlijke behoefte om vrouwen in zijn macht te krijgen en te misbruiken. Dat is ook het escortprincipe: je betaalt, dus bepaalt. Bizar.”

Is elke vorm van prostitutie gedwongen?

Gert-Jan: “Het grootste deel wel, of de omstandigheden dwingen ertoe. Ik sprak een Haagse prostituee die zei: ‘Meneer, niemand staat hier vrijwillig. Ik hoop vooral dat mijn familie dit nooit ontdekt’. Ik heb tijdens een rechtszaak een prostituee bij de rechter haast over de tafel zien hangen om te bepleiten dat ze heus vrijwillig haar werk deed en dat die pooier haar vriend was; totaal gebrainwash! Alle signalen wezen op dwang.”
Gert: “Ik ken twee zusjes via ons uitstapprogramma Second Step die door hun moeder in de prostitutie zijn gekomen. Zij kennen het normale leven niet eens, weten niet meer wat normaal is.”

Op de Wallen komt 73 procent van de prostituees uit Oost-Europa. Is prostitutie daarmee niet ook een immigratieprobleem?

Gert: “Nee, het is een probleem van mensenhandel. Deze vrouwen worden in hun thuisland geronseld, met een goed inkomen als vals voorwendsel. Wij helpen zo’n zeventig prostituees per jaar uit de prostitutie, maar aan de achterkant wordt dat gelijk weer aangevuld.”
Gert-Jan zucht. “Dat blijft een kras op de ziel. Het probleem is vooral dat wij de

rode loper uitleggen. Het Nederlandse beleid is heel lang normalisering van prostitutie geweest, alsof het een normale baan betreft. Weer die omkering van waarden. Ik ging eens mee met de politie naar een seksboerderij in Drenthe. De eigenaar had alles keurig geregeld en betaalde belasting. Ik zei: ‘Je vertelde net dat je een dochter hebt. Wat zou je zeggen als zij in de zaak wil werken?’ ‘Never, nooit’, zei hij. Ik zei: ‘Als het niet goed genoeg is voor je dochter, waarom dan wel voor die Braziliaanse of Roemeense dames die hier werken?’”

Betekent deelname van de ChristenUnie aan het kabinet meer zicht op structurele oplossingen?

Gert: “Zeker. Sowieso zijn we blij dat de uitstapsubsidies doorgaan.”
Gert-Jan: “De uitstapprogramma’s die steeds incidenteel gefinancierd werden, worden nu structureel gefinancierd, het budget is omhoog gegaan. Op zo’n moment geven wij ook een seintje aan Scharlaken Koord: zoek snel contact met het ministerie. Wat wij faciliteren, moeten jullie waarmaken. In het regeerakkoord hebben we laten opnemen dat elke vorm van prostitutie vergunningplichtig wordt. Een pooier die met vrouwen zonder vergunning werkt, is strafbaar. Ook wordt de minimumleeftijd van prostituees verhoogd van achttien naar 21 jaar. Allemaal drempels om mensenhandel moeilijker en beheersbaarder te maken. Inmiddels hebben we ook feministische medestanders, en we hebben een initiatiefwet met de PvdA en de SP kunnen indienen.”
Gert: “We hebben nu 25.000 prostituees in Nederland, waarvan naar schatting negentig procent onvrijwillig.”
Gert-Jan: “En al was het de helft; dat betekent tienduizend verkrachtingen per dag! Waanzin.”
Gert: “Je kent die waarschuwingen op sigarettenpakjes wel; die zou ik op sekssites willen. Een tekst als: *Een groot aantal prostituees is slachtoffer van mensenhandel, wil je daar aan meewerken?*” «

‘Het geloof geeft heel veel wijsheid en inzicht in hoe je moeilijke problemen moet aanpakken.’

Ondersteun de petitie over mensenhandel op ikbenonbetaalbaar.nl

WAARDEVOL - 3 PORTRETTEN

In deze serie portretten laten we waardevolle mensen aan het woord die zich vanuit hun geloof inzetten voor hun naasten.

“Een alleenstaande moeder had hulp nodig in huis, en schakelde daarvoor een organisatie in”, vertelt de veertigjarige Jeordie van der Vliet. “Met onze Bijbelkring gingen wij een ochtend aan de slag: twee mensen bezorgden de kinderen een leuke ochtend.”

Elk mens is Waardevol⁺

Jeordie van der Vliet

Vier anderen legden laminaat in de keuken en in een kinderkamer, waar het beton nog zichtbaar was. Met zo'n klus zie je zeer snel resultaat: 'Ik ga meteen mijn bed in mijn nieuwe kamer zetten', reageerde dochterlief enthousiast.

Jeordie doet geregeld vrijwilligerswerk, hoewel hij door de week én in het weekend meestal drukbezet is en blij is met een avondje vrij. “De vrijwilligersklussen plan ik echt in. Zo'n klus is afgebakend tot een dagdeel en daardoor goed te doen. Toch maak je met zo'n kleine klus mensen enorm blij, en dat maakt vrijwilligerswerk dankbaar werk. Het is mooi te doen met vrienden, gemeenteleden of collega's.

Jeordie ziet om naar zijn naaste vanuit zijn geloof. “Ik wil graag openstaan voor mijn naaste en bid of God mensen op mijn pad wil brengen. Soms is het niet mogelijk over geloof te praten, maar door iets, zonder tegenprestatie, voor een ander te doen, wil ik Gods liefde laten zien.”

“Het vrijwilligerswerk maakt mij enthousiast, waardoor ik het anderen, in m'n kring, op de kerkenraad en op verjaardagen, ook kan aanraden een klus te klaren.”

Sjoelen

“Ik vind het belangrijk me in te schrijven voor een klus die ik in mijn vingers hebt: ik leg laminaat, maak schoon of doe spelletjes met mensen in een tehuis”, vertelt Jeordie enthousiast. “Juist de afwisseling vind ik interessant.”

“Met Pasen en Kerst brengen we vanuit onze kerk attenties langs bij ouderen, met wie we ook een praatje maken. Met een kerkenraadsuitje deed ik afgelopen jaar ook vrijwilligerswerk in een tehuis voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel. We bezorgden hen met sjoelen en praten een leuke middag.” Jeordie keerde met kerst terug naar dit tehuis. “Ik hoop dat mijn aanwezigheid mensen een goed gevoel geeft of een fijne herinnering, hoewel ze mij niet herkenden. Ze voelen zich in elk geval even 'gezien'.”

Schrobben

Jeordie is, via DelftseBuur, buddy van een Syriër, die in 2015 naar Nederland vluchtte en wachtte op gezinshereniging. “Ik maakte hem wegwijs in de stad

en we bouwden een band op. We spreken elkaar en drinken koffie.”

Jeordie vertelt dat hij mensen vooruit wil helpen die geen uitweg meer zien in hun moeilijkheden. “Ze weten niet hoe ze orde kunnen scheppen in hun chaotische huis of drukke gezinssituatie.” Met twee andere vrijwilligers kwam Jeordie eens terecht in een keuken die aan een grote beurt toe was. “Het plakte vanaf de bovenkastjes tot op de vloer, en we startten meteen met schrobben. Onvoorstelbaar wat een schone keuken dan teweeg kan brengen: het gaf mij veel voldoening en ik hoop dat de bewoner het leven daarna weer positiever inzag. Ze gaf ons, als blijk van dankbaarheid, een engeltje, want dat waren wij voor haar. Ze was ontzettend blij met onze hulp.”

‘De blijdschap die het gezin uitstraalde blijft me bij’

Strálend

“Ik wil niet al mijn tijd voor mezelf houden, maar die ook investeren in anderen, in de hoop hen daarmee een beetje op weg te helpen”, vertelt Jeordie.

“Op een betrekkelijk eenvoudige manier kun je mensen weer vooruit helpen. Je ziet wat het met mensen doet als je een paar uur van je tijd in anderen investeert.”

Jeordie vertelt dat hij zelf soms ook een klus verzint: “Met sinterklaas was er in onze kerk een actie voor mensen die in het buitenland werken:

we konden banketstaven aanschaffen voor het goede doel. Ik bestelde een aantal en ging, in overleg met een organisatie, bij gezinnen langs die het niet gemakkelijk hebben. Sommigen deden argwanend open, alsof ze de deurwaarder verwachtten.

‘Ik kom iets brengen’, zei ik dan snel. Ik heb nog steeds het beeld voor ogen van het gezin waarvan de dochter de deur voor me open deed. Binnen de kortste keren stond een heel gezin strálend in de deuropening om de banketstaaf in ontvangst te nemen. Zo simpel kan het zijn. De blijdschap die het gezin uitstraalde blijft me bij.”

Bewindspersonen in actie

Sinds de start van het nieuwe kabinet hebben onze drie bewindspersonen niet stilgezeten en gaan ze ook regelmatig op werkbezoek.

Minister Carola Schouten op bezoek bij melkboer Albrecht Finnema en zijn neefjes en nichtje.

CAROLA SCHOUTEN – VICEPREMIER EN MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKwalITEIT

Start EU-schoolfruitprogramma met minister Schouten bij OBS De Springbok in Den Haag.

Op bezoek in IJmuiden om kennis te maken met de visserijsector en in gesprek te gaan met zowel de bodem- als pelagische vissers.

PAUL BLOKHUIS – STAATSSECRETARIS VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Staatssecretaris Paul Blokhuis op de Voor De Jeugd Dag in Amsterdam.

Blokhuis op de Jongvolwassenentop in Utrecht

ARIE SLOB – MINISTER VOOR BASIS- EN VOORTGEZET ONDERWIJS EN MEDIA

Minister Arie Slob bezoekt een vmbo- en een mbo-school.

Minister Arie Slob leest voor in groep 3/4 van basisschool 't Kompas in Rotterdam.

“GOD LOVEN EN PRIJZEN, OOK ONDER MOEILIJKE OMSTANDIGHEDEN”

Fotojournalist Jaco Klamer reist met zijn camera en blocnote de wereld over om mensen te portretteren, naast zijn werk als freelance fotograaf in Nederland. Hij was in zo'n vijftig landen, in niet onafhankelijke gebieden als Nagorno Karabach en de Westelijke Jordaanoever en in betwiste gebieden als Somaliland.

Naar de meeste keert hij terug, want de personen die hij ontmoet laten hem vaak niet meer los.

“Het raakt me als mensen tegenslag moeten verduren en terecht komen in moeilijke omstandigheden. Haïtianen moesten in 2010, na een aardbeving, berooid, de nacht doorbrengen op straat en Venezolanen worden nu geraakt door de economische crisis en moeten letterlijk de broekriem aanhalen. Toch bezongen Haïtianen Gods lof in de duistere nacht en zingen christenen in Venezuela uit volle borst: ‘Grande es tu fidelidad: groot is Uw trouw o Heer’. Als mensen God loven en prijzen, ook in uitzichtloze situaties, raken ze de kern van het bestaan.”

“Op Lesbos zag ik in september 2015, in het donker, een boot vol vluchtelingen arriveren, met daarin ook een Syrisch gezin met zes jonge kinderen”, vertelt Klamer. “Ik legde hun aankomst in Europa vast, en gaf mijn telefoonnummer. Ik maakte me zorgen hoe ze hun tocht door Europa zouden doorstaan. Tot mijn grote vreugde kreeg ik een sms’je dat het gezin veilig in Zweden was beland. Eind 2016 reisde ik naar Gothenburg, en tekende hun bijzondere verhaal op.” Dit gezin van Achmad, Zainab en hun zes kinderen kwam terecht in een tentoonstelling met foto’s van mensen in Irak, Libanon, Griekenland, Macedonië en Nederland die hun huis moesten verlaten. “Ik waardeer het dat Arie Slob deze

tentoonstelling bezocht tijdens zijn afscheidstournee als lijsttrekker van de ChristenUnie, samen met de nieuwe lijsttrekker Gert-Jan Segers. Ook buitenlandwoordvoerder Joël Voordewind, met wie ik in 2008 in Irak was, is altijd bereikbaar voor vragen en ondersteuning. Het laat zien dat ze betrokken zijn bij mensen die op de vlucht zijn voor oorlog en geweld. Het is belangrijk dat politici aandacht blijven vragen voor mensen in benarde omstandigheden, dat ze onrecht aan de kaak stellen en zich inzetten voor achtergestelde minderheden, ook voor christenen.”

VADER IN DE HEMEL

Jaco Klamer is opgeleid tot fotograaf en fondsenwerver, maar specialiseerde zich ook in het optekenen van verhalen. Hij maakt, in samenwerking met Henrique Staal, portretten van mensen in de meest uiteenlopende omstandigheden: slachtoffers van een ramp, mensen op de vlucht, minderheden of migranten die in handen zijn gevallen van mensensmokers. Daarnaast vindt hij het belangrijk om plaatselijke kerken te bezoeken en christenen te ontmoeten. ›

FOTOJOURNALIST JACO KLAMER ONTMOET CHRISTENEN WERELDWIJD:

Dokter Tom opereert in het Nubagebergte terwijl daar geregeld bommen vallen

Haiti in 2010

Syrische vluchtelingen arriveren op Lesbos

“De Koptische kerk is als een rots in een onstuimige zee ze heeft veel te verduren maar staat als een huis” zegt de Egyptische bisschop Makaryos.

Kerkdienst op de Ninevé vlakte nadat ISIS is verdreven en christenen zijn teruggekeerd

Heilige ontvangenis kerk in Irak

› De christenen ter plaatse waarderen zijn bezoek en betrokkenheid. “Ik kom net terug uit Japan, waar dominee Joseph Takyi christen werd toen een vader van een gestorven elfjarige zei dat het meisje nu bij haar echte Vader in de hemel woont. De vrede die de vader uitstraalde onder verschrikkelijke omstandigheden, zette het leven van Joseph Takyi op de kop, en hij liet zich dopen. Nu spreekt hij zijn verlangen uit naar meeleven, gebed, en ondersteuning van zendingen, want maar één procent van de Japanners is christen.”

“Ook onze Venezolaanse broeders en zusters zien contacten met buitenlandse christenen als Gods zorg, en waarderen het als ze geïnformeerd worden over het wel en wee van christenen elders. Afgelopen jaar mocht ik hen namens de Nederlandse organisatie Verre Naasten bemoedigen, en medicijnen en geld brengen. De Nederlandse gift bestemden ze vooral voor de verkondiging van het evangelie.”

“Onlangs ontmoette ik in Marokko een jonge prediker die teleurgesteld raakte in de handelwijze van ISIS en zich heeft laten dopen. Hij verlangt naar steun nu hij zich staande moet houden in een moslimland waar zijn vader hem de deur wees, zijn werkgever hem ontsloeg en de politie hem geregeld oppakt.”

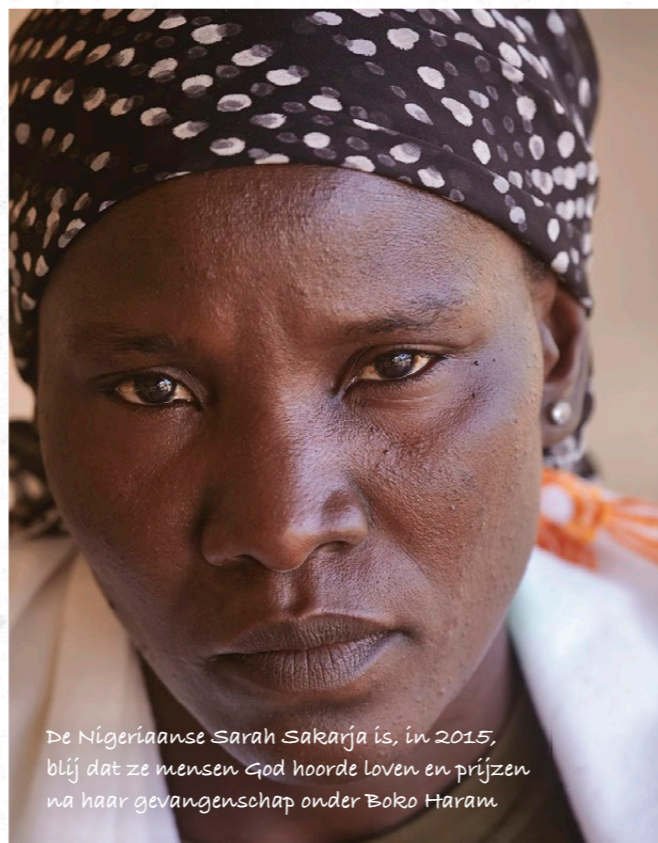
ROTS IN EEN ONSTUIMIGE ZEE

“God betekent alles voor mij, en het geloof in Hem is het belangrijkste in mijn leven”, zegt Klamer, die geboren werd en opgroeide in het oerwoud van Papoea, waar zijn vader zending was. Zo kwam hij van jongs af aan in contact met andere culturen. Hij leefde in die tijd met mensen die voor het eerst van een liefdevolle God hoorden. Het was een emotioneel en vreugdevol weerzien toen hij na 23 jaar afwezigheid terugkwam in zijn geboortedorp. Hij kon luisteren naar de verhalen van de oude zendingswerkers Mozes en Marius, en zijn vrouw Julita, over de trouw bezochte erediensten en de goed draaiende vrouwenvereniging. “Gods werk gaat door, overal ter wereld, over alle grenzen heen.”

Maar geloven is niet vrijblijvend en zonder consequenties. In Pakistan spreekt hij, in 2010, minister Shahbaz Bhatti voor religieuze minderheden die zich verzet tegen de blasfemiewetten die het leven van Pakistaanse

Evangelist Xenia Iwanovna dankt God voor Zijn dagelijkse zorg

De Nigeriaanse Sarah Sakarja is, in 2015, blij dat ze mensen God hoorde loven en prijzen na haar gevangenschap onder Boko Haram

Kerkdienst in Myanmar

christenen zeer moeilijk maken. Een halfjaar later werd Bhatti vermoord. “De Egyptische bisschop Makaryos van Minya vertelde me na de aanslagen in Minya, in 2017, dat kinderen God moesten verloochenen, bij een aanslag op christenen die wilden bidden in een klooster. Toen ze weigerden, werden ze vermoord. Ondanks dat is de bisschop optimistisch over de toekomst omdat Egyptische christenen, door alles wat ze meemaken, vol overtuiging vasthouden aan hun geloof. Vastberaden zegt hij: ‘De Koptische kerk is als een rots in een onstuimige zee: ze heeft veel te verduren maar staat als een huis’.”

DAGELIJKE ZORG EN ZEKERHEID

Diepe indruk maakte de oude evangelist Xenia Iwanovna, die hij ontmoette in de winter van 2013. “Xenia evangeliseert in de bittere kou van Yakutsk, in het verre oosten van Rusland. Ze vertelde dat ze op straat zwierf en verslaafd was aan alcohol, maar dat haar leven totaal veranderde toen God ingreep. Xenia startte in 2008 een Baptistengemeente in haar geboortedorp Nizjni Vestach, verhooring op gebed. Mensen noemen haar ‘vrouw van gebed’, omdat ze voortdurend bidt. Ze vertelde me dat ze vroeger verlangde naar grote wonderen maar dat ze haar voortdurende gebed nu verhoort ziet in dagelijkse zorg en zekerheid, en dat ze dagelijks Gods nabijheid ervaart.”

“Het spreekt mij aan dat Xenia Iwanovna Iwanovna getuigt van Gods dagelijkse zorg. Zo zie ik dat ook, en ik voel me gezegend, hoewel ik wel twijfel of ik kan doorgaan met deze reizen omdat ze zeer inspannend zijn en nauwelijks inkomsten opleveren.”

“Ik voel me vaak kwetsbaar en ben dat ook in landen als Zuid-Soedan, Tsjaad, Somaliland of de Centraal-Afrikaanse Republiek, maar dat ben je in Nederland natuurlijk net zo goed, hoewel je die kwetsbaarheid dan minder ervaart”, zegt Klamer, die zijn reizen als kleine zelfstandige niet volledig kan verzekeren omdat de premies daarvoor torenhoog zijn. “Ik ben niet iemand die gevaar opzoekt, hoewel ik risico loop”. In 2012 bezocht de journalist het Nuba-gebergte in Soedan dat bijna dagelijks wordt gebombardeerd. “Maar de reis werd gezegend en zo kon ik dokter Tom Catena bezoeken, die daar een ziekenhuis draaiend houdt, en een kerkdienst meemaken in een grot.”

VERLEIDINGEN

Klamer ervaart zelf ook dagelijks Gods leiding en zorg. “Ik wilde onlangs een verhaal maken over de ondergrondse kerk in China, maar dat lukte niet. Toen ik bijna weer naar Nederland moest, kwam ik ineens, en onverwacht, terecht bij iemand die me de weg wees naar deze Chinese christenen. Zelfs mijn tolk, die zuchtend was weggelopen tijdens een dienst van de officiële staatskerk, was hévig

geïnteresseerd. Het is uniek om nu contact te kunnen houden, en op zondag filmpjes toegestuurd te krijgen van hun eredienst terwijl ik zelf net in Nederland met mijn kerkelijke gemeente Gods lof heb bezongen.”

“Ik vind het interessant te kijken hoe verschillende kerken functioneren en bemoedigend om te zien dat overal in de wereld christenen bijeenkomen om God te dienen. Wij zijn met elkaar verbonden door ons geloof in God, en kunnen elkaar aanvuren. Mijn Amersfoortse broeders en zusters vinden het fijn te horen hoe het met christenen in andere werelddelen gaat, en die zijn ook geïnteresseerd in onze situatie en maken zich zorgen over de verleidingen waaraan veel christenen blootstaan. De Chinees die nét een jaar gevangen had gezeten om zijn geloof, en daarover nog niet kon spreken, zei: ‘Ik verlang er niet naar om in Nederland of Duitsland te wonen. Een Christen leidt nergens en nooit een gemakkelijk leven.’”

Klamer benadrukt dat er niet alleen moet worden gekeken naar de positie van christenen. “In de Centraal-Afrikaanse republiek ontmoette ik een negentienjarige ‘christen’, Hardy, die trots was dat hij met zijn machete meer dan honderd moslims had vermoord, vooral vrouwen en kinderen. In Egypte kwamen onlangs 235 moslims om bij een aanslag op een moskee, in Nigeria worden ook moslims door Boko Haram uit hun huizen verdreven of vermoord.”

IK BLIJF CHRISTEN

“Ik word geraakt door de wonderen waarover christenen verhalen”, besluit de bereide fotojournalist. “In China vertelde een christin me in tranen over een meisje dat opstond uit de dood, waardoor velen tot geloof komen. En de Nigeriaanse Sarah Sakarja zag in een droom dat ze zou ontsnappen uit de handen van Boko Haram, en dat gebeurde ook. Zij moest haar geloof afzweren toen ze door zwaarbewapende strijders met andere gevangen bijeengedreven was in een stadion, maar dat weigerde ze moedig. Ze zei: ‘Ik zweer mijn christelijke geloof niet af. Ik blijf christen, ook onder bedreiging en geweld’. Sarah verbleef in een vluchtelingenkamp in Yola, waar ook moslims worden opgevangen die op de vlucht waren voor de terreur van Boko Haram. “Toen ik gevangen zat dacht ik niet dat ik ooit nog in vrijheid zou leven”, zei Sarah dankbaar. En hoewel ze niet wist of haar drie, door Boko Haram gekidnapte, kinderen nog in leven waren, dankte ze God dat zijzelf de gevangenschap had overleefd. En wat was ze blij dat mensen in het vluchtelingenkamp in Yola, ondanks alle beproevingen, toch God hoorde loven en prijzen. «

EN NOG VELE ANDEREN

Deze mensen zijn op 21 maart verkiesbaar

Wilt u weten wie in uw gemeente op de lijst staan? Kijk dan op www.christenunie.nl/lokaal en vind uw lokale afdeling.

Hoe *lief* hebt ú de zondag?

Wij beschouwen de zondag als een rijke zegen. We zouden, uit eerbied voor Gods instellingen, de rustdagviering graag op alle terreinen van het leven in ere hersteld zien. Daarom zien wij het als onze taak en roeping om onze medemens te wijzen op het gebod van de Heere inzake de wekelijkse rustdag.

Word vandaag nog lid en geef zo blijk dat u de doelstelling van de vereniging onderschrijft en de zondagsrust en zondagsheiliging u alles waard is. Al vanaf 1 euro per jaar bent u lid van onze vereniging! U kunt zich opgeven via info@verenigingzondagsrust.nl of door te bellen naar (0317) 61 43 98. Ons kantoor is bereikbaar op werkdagen tussen 9.00 en 16.00 uur.

Fred. van de Paltshof 15 3911 LA Rhenen T. (0317) 61 43 98 F. (0317) 61 60 44 E. info@verenigingzondagsrust.nl IBAN NL98INGB0000878628

PERSCONFERENTIE
NA HET STEMMEN OVER
DE PULSVISSERIJ

Pulskorvisserij:

“Fake news wint in Brussel”

“Fake nieuws wint helaas, niet argumenten”, aldus Europarlementariër Peter van Dalen (ChristenUnie/SGP). Het Europees Parlement stemt tegen de pulskor, een innovatieve milieuvriendelijke manier van vissen. Dat treft veel Nederlandse vissers, die nu moeten vrezen voor economische gevolgen van hun bedrijven.

Europarlement in Straatsburg. Met 399 stemmen voor en 189 tegen het rapport Technische Maatregelen Visserij, wil de meerderheid van het EP de puls verbieden. Van Dalen: “Een zware tegenslag voor de visserij, innovatie, en het milieu.” De Nederlandse Europarlementariërs (26), behalve die ene van de Partij voor de Dieren, stemmen tegen dit rapport.

Van Dalen: “Na de stemming organiseer ik een persconferentie in het EP, samen met Europarlementariërs van VVD (Huitema), CDA (Schreijer-Pierik), D66 (Gerbrandy) en PvdA (Jongerius). Wij zijn allen eensgezind: pulsvisserij is milieu- en visserijvriendelijk. Maar het heeft niet mogen baten.”

Over de vervolgstap zegt Van Dalen: “De vervolgstap is dat de Raad, het EP en de Europese Commissie een finaal onderhandelingsakkoord dienen te bereiken. Om tot een Europese wet te komen die zal gelden voor de visserij in de Noordzee. Alleen de Europese Commissie is voorstander van deze innovatieve, milieuvriendelijke visserijmethode, de andere twee niet.”

De onderhandelingen worden moeilijk en gaan maanden duren. Van Dalen: “Ik zit zelf aan tafel en de speelruimte voor de puls lijkt miniem. Maar ik zal alles doen om te blijven strijden voor deze innovatieve visserijmethode. Dat verdienen én onze vissers én onze schepping.”

Eind 2017 heerst er enige opluchting na de stemming in de Visserijcommissie van het Europarlement wat betreft pulsvisserij: die wordt net niet geblokkeerd. “Maar”, zegt Van Dalen, “het is van korte duur, omdat een Franse lobby meteen daarna richting alle Europarlementariërs volop inzet met *fake news* over de pulsvisserij.” Er worden posters verspreid met door bliksem geëlektrocuteerde vis, een Franse dansgroep valt in het EP als dood neer, zijnde vissen gedood door de puls. En een Franse afgevaardigde noemt de puls een wapen van massavernietiging. “Grote onzin”, aldus Van Dalen, maar “het gaat rap de verkeerde kant op: vele Europarlementariërs vallen voor de emoties getoond door de Franse lobby.”

Hoezeer de Nederlandse lobby ook met rationele en wetenschappelijke argumenten blijft komen, het werkt niet. Op dinsdag 16 januari stemt het

RMU ZORGT
óók nu de
economie opklaart

JURIDISCHE HULP PERSOONLIJK ADVIES INFORMATIE INSPIRATIE & ANTWOORD SAMEN WERKEN VANUIT DE BIJBEL

Gastenkamer

“Ik vind het belangrijk dat de gemeente Amersfoort probleemjongeren in kaart brengt en investeert in hun toekomst”, zegt de fractievoorzitter van de lokale ChristenUnie. “Zij zijn waardevol en onmisbaar in onze samenleving. Het is cruciaal dat er mensen om hen heen staan.”

Simone weet nog goed waar haar bekommernis met anderen startte. “Mijn man James en ik woonden in de Verenigde Staten en zagen een dakloze die

‘Deze Syriërs en Eritreeërs zijn zó dankbaar voor alle contacten, dat ik elke dag wel uit eten kan.’

zijn dagen in een auto sleet terwijl het vroom dat het kraakte. Ik bood hem onze gastenkamer aan, waarover elk Amerikaans gezin beschikt. De man was ons diep dankbaar, vooral voor het menselijk contact. Ik hoopte hem ook uit zijn uitzichtloze situatie te helpen, maar dat is uiteindelijk nooit gelukt.”

Sindsdien beschikt Simone, ook na terugkeer in Nederland, over een extra kamer, die ze soms ook aanbiedt aan gestrande reizigers op Schiphol. Lange tijd woonde een Syrische bij het gezin, hoewel Simone vreesde voor het verlies van haar privacy. “Maar de vrouw was zeer bescheiden en maakte alleen gebruik van onze keuken en badkamer als wij niet thuis waren”, vertelt Simone. “Ze genóót van het gezinsleven, van het kraken van de trap waardoor ze wist dat ze niet alleen was. Ik gaf haar iets kleins dat werd gewaardeerd als een groot geschenk.”

“Mijn bezit is niet mijn verworvenheid”, vindt Simone Kennedy, die op een steenworp afstand woont van de historische binnenstad van Amersfoort, waar ze, naar eigen zeggen, supertrots en zuinig op is. Haar eigen, ruime woonruimte geeft haar de verantwoordelijkheid anderen daarvan te laten meegenieten, afhankelijk van haar gezin en wat wijs

en verstandig is. “Ik kan best kleiner wonen en van minder rondkomen”, weet Simone Kennedy. “Ik heb mijn bezit gekregen om te delen.”

Lange adem

“Mijn werk brengt risico’s met zich mee in geld, tijd, aandacht en vertrouwen”, peinst Simone. “Ik heb moed nodig om mijn tijd en talenten te delen met anderen, maar ik kan het doen in vertrouwen op God, die mensen op mijn pad brengt. Ik zie mensen in nood en voel me verantwoordelijk voor hen, en stel mezelf de vraag of iemand zelf zijn boontjes moet doppen of dat het goed is te helpen. Het is vaak een zaak van lange adem om het leven van iemand op de rit te krijgen, maar het is geweldig om mee te maken als iemand, na een mindere periode, vrienden maakt, een diploma haalt, werk zoekt en zijn schulden afbetaalt.”

De betrokken en initiatiefrijke politica werd geboren in een niet-politiek gezin, maar raakte in haar studententijd betrokken bij de politiek toen ze een reis naar Rusland kon maken waarvoor ze lid moest worden van de GPJC, de jongerenorganisatie van het GPV, dat later opging in de ChristenUnie. In Amersfoort zette Simone zich als vrijwilliger vooral in voor sport en minima: voor de voetbalvereniging CJVV, de voedselbank, de organisatie Stadsring51 die mensen met financiële problemen bijstaat, en als coördinator van de vluchtelingenopvang. “Ik was van oktober 2015 tot december 2016 heel druk met de opvang van vluchtelingen en het opbouwen van een netwerk, waardoor deze nieuwkomers kunnen integreren zodat ze een constructieve bijdragen kunnen gaan leveren aan onze maatschappij. Deze Syriërs en Eritreeërs zijn zó dankbaar voor alle contacten, dat ik elke dag wel uit eten kan. Ik werd zóveel dikker dat ik op dieet moest en tegenwoordig alleen nog een kop koffie accepteer.”

Simone is enthousiast gebruiker van Facebook, waar ze kwesties aan de orde stelt of mensen in beweging wil brengen. “Een student kwam in problemen door de slechte betalingsregelingen van DUO, die studiefinanciering regelt voor studenten. Een Tweede Kamerlid reageerde op mijn Facebookpost: hij vertelde mij gisteren dat DUO het aantal betaaltermijnen zal uitbreiden. Prachtig!”

“Als op het Amersfoortse Eemplein de spanningen oplopen tussen ‘hangjongeren’, ben ik erbij”, lacht de Amersfoortse Simone Kennedy, die schik heeft met en om eigenzinnige jongeren. “Op zo’n moment word ik ‘hangmoeder’, en houd ik de situatie in de gaten. Als het nodig is, spreek ik de jongeren aan.”

**Elk mens is
Waardevol⁺**

Simone Kennedy

Gemeenteraads- verkiezingen 2018

IN CIJFERS

De langste lijsten zijn in **Amsterdam, Barneveld en Den Haag**, waar we maar liefst 50 mensen op de lijst hebben staan.

50

170

De ChristenUnie doet mee in 170 gemeenten

- In 38 gemeenten is dat samen met de SGP
- In 2 gemeenten (Waddinxveen en Wijk bij Duurstede) is dat in een lokale christelijke combinatie

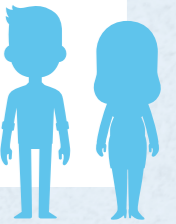
In 5 gemeenten doen we voor het eerst mee: Wijdmeren, Leiderdorp, Midden-Delfland, Hoorn, Rosendaal.

5

3.227

Totaal zijn er 3.227 mensen die zich **kandidaat** hebben gesteld namens de ChristenUnie.

Op dit moment heeft de ChristenUnie

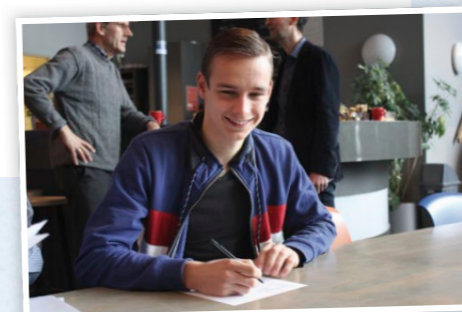
424 raadsleden

80 wethouders

12 burgemeesters

17

De jongste kandidaat is **Matthijs van der Ploeg** voor de ChristenUnie-SGP in Leusden. Hij is nu nog 17 jaar oud en wordt in mei 18, dus mag zelf nog niet stemmen.

9

kandidaten zijn **jarig** op de dag van de verkiezingen (21 maart).

Even voorstellen...

3 VRAGEN AAN 3 LOKALE LIJSTTREKKERS

BEN BLOEM

Ben Bloem

CHRISTENUNIE APELDOORN

Ik ben Ben Bloem, 37 jaar, getrouwd met Mariska en samen hebben wij twee prachtige dochters. Als kind van zendelingen mocht ik meemaken hoe mijn ouders jaar in, jaar uit, elke dag weer, hun leven stelden in dienst van God en van de kwetsbaren in de samenleving. Ik leerde dat het zo vaak inderdaad "zaliger" is te geven, dan te ontvangen. En dat God altijd trouw is, ook als het tegen zit. Zo belandde ik na mijn studie al snel in de hulpverlening aan dak- en thuislozen en verslaafden in Apeldoorn. Het werd de aanleiding om mij breder met het lokale beleid rond armoedebestrijding, hulp aan kwetsbaren en preventie te willen 'bemoeien'. Ik zag hoe beleid dat op een stadhuis wordt bedacht impact heeft op de levens van gewone mensen. En ja, soms vond ik dat het beter kon. Ik hielp bij het oprichten van Schuldhulpmaatje Apeldoorn, werd later gemeenteraadslid en inmiddels mag ik wethouder zijn in onze prachtige stad.

Waarom heb je gekozen voor de ChristenUnie?

Ik ben er heilig van overtuigd dat we als christenen geroepen zijn handen en voeten te geven aan het hart van Jezus. Wat mij betreft is dat zelfs te herleiden tot het eerste gebod: God liefhebben en je naaste als jezelf. De ChristenUnie is dan ook een partij die helemaal aansluit bij hoe ik in het (politieke) leven wil staan: vanuit een dienstbare houding verantwoordelijkheid dragen in een wereld die steeds verder seculariseert, mijn steentje bijdragen aan een samenleving

waarin mensen geholpen worden te leven naar de richtlijn die God ons in zijn Woord gegeven heeft. Niet omdat wij het nou zoveel beter weten, maar omdat we weten dat God het beste met ons voorheeft.

Wat hoop je te kunnen betekenen voor jouw stad?

Vanuit die dienstbare houding hoop ik te mogen bijdragen aan een samenleving waarin de overheid zo goed mogelijke zorg draagt voor inwoners, en inwoners helpt om naar elkaar om te zien. Waar mensen in vrijheid kunnen wonen en werken, kinderen veilig opgroeien en naar school gaan en ouderen, kwetsbaren en mensen met een beperking zich gewaardeerd blijven voelen. Als politicus hoop ik daar een bijdrage aan te mogen leveren, waarbij ik plannen en beleid wil blijven toetsen aan Gods Woord, om niet uit het oog te verliezen of we nog op de Goede Weg bezig zijn.

Esther Kaper

CHRISTENUNIE WIJDEMEREN

Mijn levenshouding is: 'Vertrouwen geven, vertrouwen ontvangen en dat vertrouwen niet beschamen'. Zo wil ik met mensen omgaan, zowel privé als op mijn werk en in de politiek. Ik ben 34 jaar, geboren en getogen in het schilderachtige dorp Kortenhoef, aan de rand van Hilversum. Ik ben getrouwd met Job en we hebben twee zontjes. Ik studeerde journalistiek in Utrecht en werk als televisieredacteur bij de KRO-NCRV.

ESTHER KAPER

Waarom heb je gekozen voor de ChristenUnie?

Integriteit en verbinding zijn twee woorden die bij de ChristenUnie horen. Vanuit Bijbelse waarden beschouwen wij de wereld en zien we elk mens als waardevol. Vanuit Jezus' liefde en met zijn scherpte mogen wij dienstbaar zijn aan ons land en onze gemeente. Ik wil verantwoordelijkheid nemen en mijn nek uitsteken. Vorig jaar stond ik op de kandidatenlijst voor de Tweede Kamerverkiezingen en ik heb de ChristenUnie Masterclass gevolgd. In die intensieve periode is mijn vlammetje voor christelijk-sociale politiek alleen maar harder gaan branden. Wat onze Tweede Kamerfractie landelijk voor elkaar krijgt met vijf zetels, geeft mij energie om lokaal aan de slag te gaan.

Wat hoop je te kunnen betekenen voor jouw stad?

Onze gemeente heeft te maken met provinciale plannen voor een toekomstige herindeling. Dat zorgt voor onrust onder onze inwoners: angst om te verliezen wat ons zo dierbaar is. We doen voor het eerst mee aan de gemeenteraadsverkiezingen, dus het wordt een spannende periode. Als we in de raad komen, willen we de verbindende factor zijn. We focussen ons met name op de zorg voor elkaar, een duurzame toekomst voor onze dorpen, sterke gezinnen en passend onderwijs. Ik heb vertrouwen in de toekomst en wil het welzijn van onze inwoners voor ogen houden. Ik zie uit naar alles wat in de campagnetijd op ons af gaat komen! Voor mijzelf wordt het een uitdaging om gezin, werk en politiek op een gezonde manier te combineren. Politiek is verslavend, heeft iemand eens tegen mij gezegd, en dat merk ik nu al. Als ik wil, kan ik hier non-stop mee bezig zijn. Zaak dus om de boel in balans te houden. Gelukkig houdt mijn man mij scherp en trekt hij aan de bel als hij vindt dat ik een avondje moet bankhangen!

Karen Suijkerbuijk-Ader

CHRISTENUNIE ROOSENDAAL

Ik ben Karen Suijkerbuijk-Ader, getrouwd met Stef en moeder van twee lieve dochters van één en vier jaar. Toen ik 5 jaar was, besloten mijn ouders om uit Iran te vluchten naar Nederland. In Nederland hoopten ze op een mooiere toekomst voor mij en mijn zus. Nederland, een land waar de vrijheden van ieder individu geborgd worden en waar men kansen krijgt. Die kansen heb ik zeker gehad en aangegrepen. Na mijn studie rechten begon ik als Rijkstraine bij de ministeries van Verkeer en Waterstaat en

VROM, waarna ik als jurist heb gewerkt aan verschillende milieudossiers bij het Ministerie van Infrastructuur en Milieu. Na de geboorte van mijn tweede dochter besloot ik om mezelf te richten op mijn woonplaats Roosendaal en nam ik afscheid van mijn werk in Den Haag. Sinds een aantal jaren gaan we als gezin naar de Evangelische Gemeenschap in Roosendaal, waar ik ook wijkgerichte activiteiten coördineer.

Waarom heb je gekozen voor de ChristenUnie?

In de periode dat ik werkzaam was in Den Haag, volgde ik de landelijke politiek en heb ik regelmatig Kamervragen voorbij zien komen. De vragen van de ChristenUnie vielen op, ze waren opbouwend en goed bedacht. Ik vond de ChristenUnie steeds interessanter worden. De liefde voor de samenleving als rode draad door hun werk was mij opgevallen. Ik werd lid van de ChristenUnie en woonde de eerste algemene ledenvergadering bij. Ik kan me nog goed die eerste vergadering herinneren: het voelde meteen vertrouwd. Zowel de ledenvergadering als de werkgroepvergaderingen in Roosendaal werden namelijk geopend door Schriftlezing en gebed. In mijn persoonlijke leven vertrouw ik op God en leg ik iedere dag in Zijn handen. Zo bidden wij als werkgroep ook voor onze stad en vragen wij steeds weer om wijsheid, zodat wij Zijn plan voor Roosendaal kunnen begrijpen en stappen kunnen zetten.

Wat hoop je te kunnen betekenen voor jouw stad?

De ChristenUnie heeft nog geen zetel in de gemeenteraad van Roosendaal. Vol hoop bewegen we ons stap voor stap richting de gemeenteraadsverkiezingen in maart. Ons uitgangspunt is dat iedereen meetelt. Door een ieder, jong of oud, duidelijk te laten merken dat hij/zij er echt toe doet, kan het beste uit ieder individu gehaald worden en kan er verder gebouwd worden aan een betrokken samenleving. Wij hebben als ideaalbeeld dat een ieder zich veilig mag voelen in Roosendaal, dat georganiseerde (grootschalige) criminaliteit bestreden wordt en dat niemand zich vergeten voelt. Onze mooie stad Roosendaal nóg mooier maken, dat is ons streven.

KAREN
SUIJKERBUJK-ADER

‘Zijn kracht is om heel gewoon te blijven’

Toen Fred Blokhuis acht jaar was, vroeg hij aan zijn vader wat er gebeurt met mensen die niet in Jezus geloven. In datzelfde jaar vroeg tweelingbroer Paul: ‘Pap, waar stemt u op?’ Fred werd dominee, Paul ging de politiek in. Dat een Blokhuis het tot staatssecretaris zou schoppen, blijft bijzonder.

Wie Paul en Fred Blokhuis samen interviewt, doet er verstandig aan een opnameapparaatje mee te nemen. De kwinkslagen volgen elkaar in rap tempo op. De eeneiige tweelingbroers – identieke stem, dito uiterlijk – hadden nog even overwogen zich voor te doen als de ander.

Nu helpt vooral de bril van Fred om de Blokhuisbroeders uit elkaar te houden (Paul draagt lenzen van dezelfde sterkte)

Paul: “Onze ouders zeggen dat Fred een kwartier eerder is geboren. Dat kwartiertje is inmiddels uitgegroeid tot vijf jaar. Fred studeerde vier jaar eerder af, hij trouwde vijf jaar eerder en kreeg vijf jaar eerder zijn eerste kind. Toen onze oudste broer trouwde, waren wij achttien en meende onze moeder dat we maar eens een colbertje moesten dragen. Ze nam ons een dag na elkaar mee naar verschillende winkels. Kozen we precies hetzelfde jasje uit.”

Fred: “Tot de zesde van het gymnasium zaten we bij elkaar in de klas. We vonden dezelfde meisjes leuk, dat wisten we ook van elkaar.”

Paul: “Toen hij net dominee was en in mijn kerk kwam preken, zat ik met klamme handjes.”

Onderkoeld: “Nóg, hoor.”

Fred: “We kunnen elkaar perfect lezen.

Toen Paul werd beëdigd, zag ik zijn spanning. Strak gezicht – maar dat hebben we sowieso, terwijl we juist heel open zijn.”

Hoe was jullie dag?

Fred: “Ik denk dat Paul harder gewerkt heeft dan ik.”

Paul: “Schei uit.”

Fred: “Woensdag is mijn vrije dag. Dan gaan mijn vrouw en ik graag op stap, omdat thuis mijn werkplek is. Een museum, kringloopwinkel, het bos. En ik heb te veel hobby’s.”

Dat blijkt al bij binnenkomst, waar zijn treinenverzameling een prominente plek in de hal opeist. Hij is dominee en koopman – Fred zegt het beschaamd. Laat handelen op Marktplaats maar aan hem over. Ook opvallend is een groot terrarium, met ‘dagactieve kikkertjes’, aldus Fred. “Dus ‘s avonds heb je er geen moer aan.” Paul heeft thuis een tropisch zeeaquarium, en al gauw vliegen obscure feitjes uit het dierenrijk over en weer. ›

FRED BLOKHUIS,
PREDIKANT IN NIEUWEGEIN

‘Ik vind het vanzelfsprekend, zeker als je christen bent, dat je geen masker opzet omdat je bewindspersoon bent’

PAUL BLOKHUIS, STAATSSECRETARIS
VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

‘Paul kan een dossier opureten’

› Spreken jullie elkaar vaak?

Fred: “Nee, te weinig. Je mag best weten: als dominee ben ik na een lange dag niet altijd blij als ’s avonds om elf uur de telefoon gaat. Maar Paul mag altijd bellen. Eén keer per jaar gaan we samen op stap.”

Paul: “Naar Burgers’ Bush bijvoorbeeld, zo’n nagemaakt tropisch regenwoud. Wat doe je daar als volwassen kerels, denk je nu, maar we zijn beiden gek van fotograferen en natuur. Vlinders en vogels spotten.”

Fred: “Met mijn gezin moet ik het niet in m’n hoofd halen twee uur bij één vogel te staan kijken, maar wij samen kunnen dat prima, geruisloos, met een telelens.”

‘Wat saai!’

Paul voerde vandaag mooie gesprekken, vertelt hij, onder andere over het tegengaan van onbedoelde zwangerschappen. Belangrijk, want de impact daarvan is groot. En hij heeft met Rutte bijgepraat, in het Torentje. “Ze hebben dezelfde studie gedaan, hè?”, merkt Fred op.

Paul: “Geschiedenis, ja, we zaten bij elkaar in de collegezaal. Toen ik nog niet als staatssecretaris was geïnstalleerd, vertelde ik hem dat ik een baan in de zorg had overwogen. ‘Wat saai!’, riep hij uit. Dat was weer een bevestiging dat ik de goede keuze had gemaakt. Waarmee ik niet uitsluit dat ik

over een paar jaar alsnog in de zorg ga werken.”

Fred pakt er een album met jeugdfoto's bij. Kijk, hier zitten ze – drie jaar! – samen met een pijp in de mond. En dat terwijl de kersverse staatssecretaris Blokhuis net de oorlog aan het roken heeft verklaard. Fred, lachend: “Deze foto kost je nog de kop.”

Fred: “Toen Paul acht jaar was, vroeg hij: ‘Waar stem je op, papa?’. Ik vroeg: ‘Wat gebeurt er met mensen die niet in Jezus geloven?’ Ik weet zijn antwoord nog: Lucas 12 vers 48: die krijgen weinig slagen. Mooi antwoord! Mijn vader leefde in een verzuilde tijd, moest knokken met vraagstukken als ‘Wat is de ware kerk?’. Ik ben met mijn gemeente juist bezig om ons op buiten te richten; je bent op maandag misschien wel meer kerk dan op zondag. Tegelijk wil ik er niet ongenadig met de missionaire zweep over, je moet dit, je moet dat! Gods genade is: kom maar bij Mij.”

Andere wereld

Paul is in een andere wereld gestapt, zegt hij over zijn overstap naar Den Haag. Een dienstauto wacht hem op, totdat het Paul belooft in te stappen. Met de trein zou hij regelmatig sneller in Den Haag zijn door de drukte op de wegen, maar de dossiers die staatssecretarissen dagelijks bij zich hebben moeten goed worden beschermd.

Fred, is je broer veranderd sinds hij staatssecretaris is?

Fred: “Nee, niks. Zijn kracht is juist om heel gewoon te blijven en niet de politicus uit te hangen. Toen hij net was begonnen, belde hij me op: ‘Joh, dat hele Den Haag is één mythe’.”

Paul: “Ik werkte er al zestien jaar voordat ik wethouder werd in Apeldoorn, en toen merkte ik al dat het voor een deel poppenkast is. Daar werd ik weer in bevestigd toen ik sommige mensen druk bezig zag om hun dubbele agenda te organiseren.”

Fred: “Anderzijds gaat het daar wel ergens over. In Den Haag worden de beslissingen gemaakt.”

Paul: “Zeker, maar daarom zag ik er ook enigszins tegenop. Toen Gert-Jan Segers mij belde – dat was telepathie – voelde ik vóór ik m’n telefoon openklapte: dit is Gert-Jan. Ik zei

letterlijk: ‘Ik wil niet dat jij mij belt’. Ik was net bezig met een baan in de zorg. Inmiddels vind ik het geweldig.”

Paul neemt een slok van zijn thee. “Met mijn twee woordvoerders – ja, ik word verwend van alle kanten – voerde ik ter kennismaking intensieve gesprekken voordat ik begon. Soms zeggen ze weleens nadat ik een interview heb gegeven: wat blijf jij dichtbij jezelf. Maar ik kan niet anders. Ik vind het vanzelfsprekend, zeker als je christen bent, dat je geen masker opzet omdat je bewindspersoon bent. In die zin ben ik fan van Paul Rosenmöller, die blijft ook dichtbij zichzelf.” Fred: “Toch is het in ons gezin toch wel een ding dat Paul staatssecretaris is. Hij zei laatst aan de telefoon: ‘Ik kan vanmiddag niet, dan moet ik naar de ministerraad’.” Met nadruk: “De mi-nis-ter-raad. Als je dat je tweelingbroer hoort zeggen... Kijk, we zijn natuurlijk 54, maar ergens voelen we ons gewoon nog twintig.”

Paul, waarom de ChristenUnie?

Paul: “Ik was vijf jaar voorzitter van de RPF-jongeren. Duurzaamheid, omzien naar je naaste, opkomen voor kwetsbaar leven, die thema's spreken mij enorm aan. De overheid moet opkomen voor mensen die niet voor zichzelf kunnen opkomen, zoals de koning deed in Psalm 72. Toch ben ik milder geworden, ik dacht altijd: je bent van de ratten besnuffeld als je als overtuigd christen geen RPF stemt. Zo was de cultuur ook, toen ik in de jaren tachtig begon. Men verwachtte dat je er met gestrekt been inging en niet zei: het CDA is ook wel lief.”

Zouden jullie een dag van beroep kunnen ruilen?

Fred: “Ik zou niet in de politiek kunnen werken, nee.

Paul heeft een ontieligelijk goed geheugen, hij kan een dossier opvreten. Ook is hij een betere debater dan ik, en heel gevat.” Paul: “Fred is wijzer. Als ik hem een gebed hoor uitspreken, denk ik: waar haal je die woorden vandaan, zo mooi en origineel. Bij het overlijden van onze ouders hebben wij als kinderen de dankdienst ingevuld. Dan maakt Fred zulke passende en gevoelige teksten, die zou ik in tien jaar nog niet kunnen verzinnen.”

Eenzaamheid

Eenzaamheid is een belangrijk thema voor de gebroeders Blokhuis. Paul heeft in Apeldoorn een project op poten gezet waar verslaafden middenin een wijk worden geplaatst, wat een positief effect had op zowel de verslaafden als de buurtbewoners. Bij zijn beëdiging refereerde zelfs de koning nog aan z'n werkbezoek aan dit succesvolle project. Fred: “We zijn dan uit de verzuiling, maar leven nog steeds op eilandjes. Ik heb weleens gepreikt over vreemdelingenliefde. Toen ik dat intikte op Google, stond er: bedoelt u vreemdelingenhaat? Vreemdenliefde had vijfhonderd hits, vreemdelingenhaat honderdduizenden. Ik denk dat Paul en ik

Staatssecretaris

Paul Blokhuis is verantwoordelijk voor de geestelijke gezondheidszorg en voor het preventiebeleid. Ook de opvang en ondersteuning (tiener) moeders en het voorkomen van onbedoelde zwangerschappen zijn onderdeel van zijn portefeuille. Verder maakt hij onder andere werk van de maatschappelijke diensttijd en heeft hij de zorg voor de oorlogsgetroffenen en de herdenkingen.

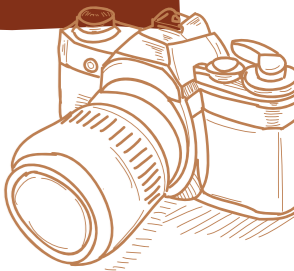
ons beiden goed kunnen verbinden met vreemdelingen. Als hier in Nieuwegein een vrouw haar indringende vluchtverhaal vertelt, dan móet ik haar even huggen.”

Paul, waar ga jij als staatssecretaris je tanden inzetten?

Paul: “Er is nog geen kabinet geweest dat zo intensief heeft geïnvesteerd in preventie in de zorg en welzijn. Overgewicht en roken zijn de thema's die we als eerst willen aanpakken. Die thema's staan wat betreft impact op de gezondheid bij de RIVM met stip op 1 en 2. Het klimaat om roken terug te dringen is gelukkig heel gunstig. Er komt een accijnsverhoging voor tabak van tweehonderd miljoen. Lijkt veel, maar het is slechts vijftig cent per pakje. Schoolpleinen worden rookvrij, er komt een display-verbod op rookwaar, sigarettenpakjes moeten uit het zicht. Dat gaat dus verder dan die aangrijpende teksten en plaatjes van zwarte longen.”

Wat wil je per se hebben bereikt?

Paul: “De wachtlijsten in de geestelijke gezondheidszorg (GGZ) wegwerken. Meer dan een miljoen Nederlanders zijn depressief en dan moet je snel geholpen kunnen worden.” Fred: “Zij staan soms een jàar op de wachtlijst, dat is ongelooflijk. Kun jij daar daadwerkelijk iets aan veranderen, denk je?” Paul: “Het is makkelijker gezegd dan gedaan, maar Edith Schippers heeft met de sector afgesproken dat het voor 1 juli gefixt moet zijn. We gaan ons best doen.” «

“Present wilde huisuitzetting voorkomen, op voordracht van een hulpverlener, maar mevrouw liet ons niet toe in haar huis omdat ze het vertrouwen in mensen was verloren. Een vrijwilligersgroep knapte haar tuin op, en we zeiden na afloop dat we ook bereid waren haar in huis te helpen. Vrijwilligers mochten daarna twintig vuilniszakken rommel uit huis halen en schoonmaken. Later gingen vrijwilligers verven in bijzijn van de bewoonster, die gezellig kletste en genóót. ‘Ik ga m’n gordijnen weer open doen’, zei ze. Als ik daaraan terugdenk krijg ik wéér kippenvel.”

Biddend werken

“‘Heer, wat is Uw plan met mijn leven’, bad ik vier jaar geleden voordat ik als coördinator aan de slag kon bij Present”, vertelt Helma gemotiveerd. “Ik wil doen wat God van mij vraagt, en iets betekenen voor anderen. Bij Present mag ik mooie mensen bij elkaar brengen.” “Het bestuur en de twee coördinatoren doen hun werk vanuit hun christelijke levensovertuiging, maar we stellen ons neutraal en dienend op. Ons werk doen we biddend, en als er een opening is om ons geloof te delen, doen we dat.”

Onderling contact

“Present zijn we samen”, vindt Helma die alle Delftenaren uitnodigt actief te worden voor ‘haar’ organisatie. De wensen van vrijwilligers staan bij Present centraal: zij doen een afgebakende klus, geheel naar wens. Zo maakte een groep filiaalmanagers een lunch voor mensen met een handicap en ging met hen wandelen. Een groep schoolkinderen at pannenkoeken met ouderen en een groep studenten schrobde een huis. Zelfs een baby kan volgens Helma al bijzondere impact hebben in de armen van een demente oudere en voor iemand met een handicap kan een oudere betekenisvol zijn. Hoewel vrijwilligers zich na afloop bijna zonder uitzondering zeer voldaan voelen, vindt Helma dat de situatie pas perfect is als Present overbodig wordt. “Soms zijn we in een tuin aan het werk, en vangt een buurman op dat zijn betrokkenheid zeer welkom zou zijn. Het is geweldig dat dan contacten gelegd worden in de buurt.”

Schaamte

“Veel mensen schamen zich voor hun situatie, en moeten een drempel over om vrijwilligers toe te laten”,

weet Helma, die met haar gezin graag een keer een klus wil doen omdat ze ook bij gezinnen komt waar kinderen op een kaal matras slapen en sinterklaascadeautjes krijgen van de voedselbank. “Voordat Present een klus doet, maken we kennis, samen met een vrijwilliger. Het is een kwetsbaar moment. Ik bedank de persoon

‘Als ik daaraan terugdenk, krijg ik wéér kippenvel.’

die vreemden gaat toelaten dat we mógen helpen. ‘Het gaat om u, wat is uw wens’, zeg ik dan. Soms is een situatie best afschrikwekkend, maar het is mooi dat een groep studenten bijvoorbeeld, niet voor zo’n toestand terugdeinst en aanpakt om juist dan verschil te maken. Personen die geholpen worden voelen zich daardoor weer waardevol en hun ogen twinkelen. We horen vaak dat onze hulp iets in gang zet: een meneer poetst nu zelf weer de tegeltjes in de keuken, nadat hij dat tien jaar lang niet had gedaan.”

Nieuwe start

Helma vertelt dat mensen die geen netwerk hebben, kwetsbaar zijn als ze hun partner verliezen, hun baan kwijtraken of ziek worden. “Hun situatie kan dan snel verslechteren”, weet ze. “Als er geen financiële middelen zijn om een hoognodige klus te laten klaren en de persoon er zelf lichamelijk niet toe in staat is, kunnen, in samenwerking met maatschappelijke organisaties, vrijwilligers van Present worden ingezet. Dat kan dankzij giften van kerken, bedrijven, gemeentelijke fondsen, en geld dat is opgehaald met sponsorlopen.” “Onlangs waren wij bij een alleenstaande mevrouw die haar baan was kwijtgeraakt en, door psychische problemen, geen overzicht meer had over haar huishouding. Een groep studenten mocht haar huis opruimen en schoonmaken. In een paar uur van hun tijd maakten zij voor deze mevrouw een wereld van verschil. ‘Komen deze jongeren me in hun vrije tijd gratis helpen’, vroeg ze verbaasd. Ze nam afscheid met tranen in haar ogen, en zei: ‘Deze hulp geeft me een nieuwe start in mijn leven.’”

Ook een keer praktisch in actie komen voor iemand in jouw buurt? Ga naar presentnederland.nl

Elk mens is Waardevol⁺

Helma Sollie

“Een Delftenaar moest haar huis vóór één juni 2017 verlaten, omdat het vervuild was en er geen zicht was op verbetering”, vertelt coördinator Helma Sollie van organisatie Present, die in Delft vrijwilligers inzet voor klussen in de buurt.

De boodschap van
CORRIE!
op 2000 scholen in Nederland!

Corrie4Kids is een uniek lespakket over het leven van Corrie ten Boom.

Het pakket bestaat uit:

- Full colour magazine 'Corrie!'
- Digitale beeldbank
- DVD
- Leerdagboek
- Handleiding
- www.corrie4kids.nl

Magazine en DVD ook internationaal verkrijgbaar!

Steun de boodschap van Corrie en doneer €19,50 per school

Stichting Corrie ten Boomhuis Haarlem

IBAN NL90INGB0000595920

www.corrietenboom.com

DONEER NU!

Hinni
Organisatiecoaching & Training

Jaco van der Wilt | MLD
06- 2903 6462
www.hinni.nl

Het Christelijk perspectief op het ontwikkelen van mensen en hun ondernemingen.

Uw werk lijkt op een hindernisbaan met kleine en grote obstakels.

Leer hoe u met uw team obstakels overwint. Zodat u meer tijd en energie overhoudt om voor innovaties te kunnen gaan.

Agenda

Waardevol

21 maart 2018

Gemeenteraads-
verkiezingen!

18 april 2018

Groenlezing 2018 (WI)

Door: Prof. dr. Beatrice de Graaf

De wereld van vandaag kent veel onzekerheden, en ook concrete dreigingen. Er is een groot verlangen naar veiligheid. Christenen mogen actief meewerken aan meer veiligheid in deze wereld. Maar misschien hebben zij ook meer te brengen: de wetenschap dat God het kwaad reeds overwonnen heeft, de genezende boodschap van genade en het oog voor het kwaad in ons eigen hart.

Utrecht
wi.christenunie.nl/groenlezing2018

9 juni 2018

37e partijcongres

www.christenunie.nl/congres

cgmv vakorganisatie

'Met het juridische advies van CGMV durf ik het gesprek met mijn werkgever aan'

cgmv ook jouw stap vooruit?

Je loopbaan brengt je regelmatig bij kruispunten, waar het kiezen van de afslag zwaar weegt. Zaken die op je dagelijkse werk spelen, rondom je inkomen, juridische details van contracten, of als je een conflict hebt met je leidinggevende of je collega's. Maar ook je persoonlijke ontwikkeling kan ter discussie komen te staan, net als de positie van je werk in relatie tot je gezin en je geloof. CGMV is er altijd om je daarin ondersteuning en advies te geven.

Check je vraag 30 min. juridisch advies voor €40,-

lid worden?
NU 6 MAANDEN
1 euro
PER MAAND

www.cgm.nl/lidworden

Colofon

Redactie

Floris Spronk (eindredacteur),
Menno van Hulst, Tjitske
Kuiper - De Haan, Thalina
Kardux-Koeleman

Met medewerking van

Anne Paul Roukema
www.inhisimage.nl
Wilfred Hermans
www.wilfredhermans.nl
Jaco Klamer & Henrique Staal
www.klamer-staal.nl
Rufus de Vries
www.rufusdevries.nl

Concept, vormgeving en beeldbewerking

Redmatters
www.redmatters.com

Contact

Postbus 439,
3800 AK Amersfoort
Tel. 033 4226969
info@christenunie.nl

IBAN: NL55 RABO 0372 9300 18
www.christenunie.nl/contact

CBB

ChristenUnie magazine verschijnt in braille en audio bij het CBB.
Tel. 0341 565 499

Druk

Boemerang DM

Advertenties

Theo Wjibenga
Tel. 0511 789 319 / 06 51426179
theo.wjibenga@ndcmmediagroep.nl

De advertenties in dit magazine vertegenwoordigen niet automatisch de politieke standpunten van de

ChristenUnie, maar worden geplaatst om het maken van het magazine te kunnen bekostigen. Het volgende ChristenUnie magazine verschijnt in september 2018

Giften

De ChristenUnie steunen met uw gift?
IBAN: NL55 RABO 0372 9300 18
t.n.v. ChristenUnie te Amersfoort

Lidmaatschap

Het lidmaatschap valt samen met het kalenderjaar. Opzeggen kan alleen schriftelijk voor 30 november bij de ledenadministratie: ledenadministratie@christenunie.nl
Alle mutaties worden door de ledenadministratie per e-mail of per post aan u bevestigd.

NAW-gegevens

De ChristenUnie registreert NAW-gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerd derden mogen onze leden af en toe gerichte aanbiedingen doen. Vragen of bezwaar? Bel onze ledenadministratie.

Papier

De ChristenUnie heeft voor haar magazine een bewuste keuze gemaakt wat betreft papier. De omslag en het binnenwerk zijn FSC gecertificeerd, dat wil zeggen dat het papier is vervaardigd uit hout dat komt uit verantwoord beheerd bos. Daarbij is bij de productie van het binnenwerk gebruikgemaakt van 60% recycled papier en 40% nieuwe vezels.

Algemeen Nut
Beogende Instelling
ANBI

'Help ons om ook bij u in de buurt verschil te maken. Doe mee met onze campagne!'

Gert-Jan Segers

Waardevol^o

Bid mee

Kijk voor specifieke gebedspunten op www.christenunie.nl/gebed

Geef een gift

Kijk op de brief bij dit magazine of op www.christenunie.nl/geven

Deel de Facebookberichten van uw lokale afdeling

Zoek via Facebook naar de pagina van de lokale ChristenUnie en 'like' de pagina

Help mee bij een campagneactie bij u in de buurt

Kijk op www.christenunie.nl/lokaal voor de afdeling bij u in de buurt

Stem 21 maart ChristenUnie

ChristenUnie

+ Geef geloof een stem